

Arrest

nr. 338 471 van 22 december 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. HENNICO, die loco advocaat J. HARDY verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Shkodër en bent u Albanees staatsburger. Op 2 augustus 2013 verzocht u als minderjarige om internationale bescherming. Omdat er geloof werd gehecht aan uw verklaringen dat u een potentieel doelwit van bloedwraak was in het kader van de bloedvete tussen uw familie en de D. (...) en omdat toen aangenomen werd dat er u onvoldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië ter beschikking stonden, werd u op 17 september 2013 door het Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 12 oktober 2021 werd u door de correctionele rechtbank van Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar met uitstel (behoudens de reeds ondergane voorhechtenis) voor een periode van vijf jaar voor de teelt van verdovende middelen met verzwarende omstandigheden en voor de diefstal van een ongekende hoeveelheid stroom. Dit vonnis werd op 22 november 2022 wat u betreft integraal bevestigd door het hof van beroep van Gent.

Op 13 maart 2023 ontving het Commissariaat-generaal een brief van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin verzocht werd om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren.

Op 22 februari 2024 werd u door de correctionele rechtbank van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes jaar voor de teelt van verdovende middelen met verzwarende omstandigheden; voor de import, export en transport van producten zonder autorisatie met verzwarende omstandigheden; voor het bezit, verwerving, transport van producten zonder toestemming (behalve cannabis voor eigen gebruik) met verzwarende omstandigheden; voor het verkopen, te koop aanbieden, leveren van middelen zonder toestemming met verzwarende omstandigheden; voor valsheid in geschrifte (van authentieke en openbare documenten); voor valsheid in commerciële en bankgeschriften; voor deelname aan de besluitvorming van een criminele organisatie; en voor gewone diefstal.

Op 25 april 2025 werd in het kader van de herevaluatie van uw vluchtelingenstatus door het Commissariaat-generaal een onderhoud in de gevangenis van Haren georganiseerd. U erkent de feiten die aan de basis liggen van uw twee veroordelingen te hebben gepleegd, heeft spijt en zal nooit meer criminele feiten plegen. U bent nog steeds opgesloten. In de gevangenis, waar u nog nooit werd gesanctioneerd, werkt u en neemt u deel aan een theatergroep. U hoopt binnen enkele maanden verlof te krijgen, op het einde van het jaar met een enkelband vrij te komen en daarna vervroegd vrij te komen. U bent geen gevaar voor de maatschappij, aangezien u intussen begrepen heeft wat drugs met mensen doen. U kan nog steeds niet naar Albanië terugkeren, omdat u nog steeds de D. (...) vreest.

Ter staving van uw parcours in België legde u de volgende documenten neer: een attest d.d. 3 juli 2020 van het Centrum Leren en Werken van D. B. W. waarin bevestigd wordt dat u vijf jaar BSO (opleiding schilder-decorateur) heeft gevolgd; vijf certificaten van uw opleiding als schilder-behanger; verschillende stukken ter staving van uw professionele activiteiten in België (zoals uw contract bij ASA Construct – het bedrijf van uw schoonvader –, weddefiches en een document d.d. 7 oktober 2024 waaruit blijkt dat u na uw vrijlating opnieuw bij dit bedrijf aan de slag kan); een brief van uw partner S.L. (...), d.d. 7 april 2025, waarin ze jullie relatie bevestigt; haar Belgische identiteitskaart; een attest van de FOD Binnenlandse Zaken met een overzicht van uw verblijfsadressen sinds 2013; medische documenten waaruit blijkt dat u aan de ziekte van Crohn en een nierziekte lijdt; en een schrijven van uw advocaat d.d. 5 mei 2025 over de misdrijven die u heeft gepleegd. U bezorgde tot slot één opmerking op de notities van het persoonlijk onderhoud, waarmee rekening werd gehouden.

B. Motivering

U werd op 17 september 2013 erkend als vluchteling. Uw vluchtelingenstatus wordt evenwel ingetrokken. Er moet immers gewezen worden op een nieuw element in uw administratief dossier, namelijk het vonnis van de correctionele rechtbank van Brussel van 22 februari 2024. Uit dit vonnis, waartegen u niet in beroep ging, blijkt dat u definitief veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van zes jaar voor de teelt van verdovende middelen met verzwarende omstandigheden; voor de import, export en transport van producten zonder autorisatie met verzwarende omstandigheden; voor het bezit, verwerving, transport van producten zonder toestemming (behalve cannabis voor eigen gebruik) met verzwarende omstandigheden; voor het verkopen, te koop aanbieden, leveren van middelen zonder toestemming met verzwarende omstandigheden; voor valsheid in geschrifte (van authentieke en openbare documenten); voor valsheid in commerciële en bankgeschriften; voor deelname aan de besluitvorming van een criminele organisatie; en voor gewone diefstal.

Artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Er moet een link bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

Een bijzonder ernstig misdrijf is een misdrijf dat gezien de specifieke kenmerken ervan van uitzonderlijke ernst is, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde het meest aantasten. Er moet hierbij rekening worden gehouden met de (1) op het misdrijf gestelde straf en de daadwerkelijk daarvoor opgelegde straf; (2) de aard van het misdrijf; (3) eventuele verzwarende of verzachtende omstandigheden; (4) de vraag of het misdrijf opzettelijk is gepleegd; (5) de aard en omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade; (6) de voor de bestraffing van het misdrijf gevolgde procedure.

Wat de aard van het misdrijf betreft, blijkt uit het vonnis van de correctionele rechtbank van Brussel dat u als dader of mededader tussen 26 mei 2022 en 14 december 2022 minstens 1168 cannabisplanten te Ukkel, minstens 1584 cannabisplanten te Bever (Biéville) en een onbepaalde hoeveelheid cannabisplanten in Boussu geteeld heeft en dat u in die periode te Ukkel en te Bever een onbepaald aantal kilowattuur heeft gestolen. Verder heeft u in de periode tussen 2 januari 2021 en 14 december 2022 meerdere keren onbepaalde hoeveelheden cocaïne en cannabis geïmporteerd, was u in het bezit van onbepaalde hoeveelheden cannabis en cocaïne die bestemd waren voor de verkoop, heeft u onbepaalde hoeveelheden cocaïne en cannabis verkocht, heeft u op verschillende ogenblikken, op onbepaalde data, identiteitsdocumenten geheel of gedeeltelijk nagemaakt of liet u ze namaken, heeft u huurcontracten onder een valse identiteit ondertekend of liet u ze ondertekenen met de bedoeling zich te onttrekken aan controles door politie en justitie en nam u deel aan de besluitvorming van een criminele organisatie. Gelet op het bovenstaande werd u dan ook schuldig bevonden voor de teelt van verdovende middelen met verzwarende omstandigheden; voor de import, export en transport van producten zonder autorisatie met verzwarende

omstandigheden; voor het bezit, verwerving, transport van producten zonder toestemming (behalve cannabis voor eigen gebruik) met verzwarende omstandigheden; voor het verkopen, te koop aanbieden, leveren van middelen zonder toestemming met verzwarende omstandigheden; voor valsheid in geschrifte (van authentieke en openbare documenten); voor valsheid in commerciële en bankgeschriften; voor deelname aan de besluitvorming van een criminele organisatie; en voor gewone diefstal.

In het vonnis van de correctionele rechtbank van Brussel werden verzwarende omstandigheden weerhouden en in rekening gebracht. Zo wees de rechtbank erop dat u betrokken was bij de besluitvorming van de criminele vereniging waarvan u deel uitmaakte en dat u uw criminele activiteiten zeer geruime tijd bleef aanhouden ondanks een eerdere veroordeling.

Voorts heeft de correctionele rechtbank van Brussel geoordeeld dat is aangetoond dat u zich schuldig gemaakt heeft aan de hierboven opgelijste drugsmisdrijven hetgeen ontegensprekelijk, en mede gelet op bovenstaande door de rechtbank aangehaalde elementen, betekent dat er in uw hoofde sprake was van opzet.

Betreffende de aard en de omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade kan erop worden gewezen dat uit het vonnis blijkt dat u zich heeft ingelaten met de hierboven beschreven illegale activiteiten om extra inkomsten te verwerven. Het hoeft geen betoog dat het verhandelen van drugs de vraagzijde van de verslaving van anderen in stand houdt en dat druggebruik ernstige schade toebrengt aan de fysieke en psychische gezondheid van de gebruikers. Druggebruik brengt daarenboven ook een enorme maatschappelijke kost met zich mee: drugsverslaafden dienen behandeld te worden, verliezen hun werk, raken in de financiële problemen en worden mogelijk tot criminaliteit verleid om hun drugsverslaving te financieren.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de verscheidenheid aan illegale activiteiten die het onderzoek aan het licht heeft gebracht, het nagestreefte doel van illegaal gewin, uw hardnekkigheid om uw crimineel project voort te zetten ondanks de eerdere gerechtelijke waarschuwing die u al had ontvangen, de lange incriminatieperiode en uw persoonlijkheid. De rechtbank oordeelde dat elke deelname aan drugshandel streng gestraft moet worden. Gelet op uw hardleersheid was de correctionele rechtbank van oordeel dat een effectieve gevangenisstraf van zes jaar een passende bestraffing was in overeenstemming met uw aanhoudende delinquente gedrag en dat uitstel niet aan de orde was (vonnis Brussel, p. 51; p. 71-72). De rechtbank heeft deze gevangenisstraf nog aangevuld met een geldboete van 40.000 euro.

Gelet op deze vaststellingen is ontegensprekelijk aangetoond dat u door de correctionele rechtbank van Brussel definitief bent veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin dat het een misdrijf betreft die de rechtsorde van de samenleving het meest aantast. Dat u van mening bent dat de door u gepleegde misdrijven geen bloedmisdrijven zijn – u heeft bijv. niemand gedood – (CGVS, p. 7), doet aan het bijzonder ernstig karakter van de door u gepleegde misdrijven waarvoor u definitief door de correctionele rechtbank van Brussel veroordeeld bent, geen afbreuk.

Aan de eerste voorwaarde om te kunnen overgaan tot de intrekking van de vluchtelingenstatus is bijgevolg voldaan.

De tweede voorwaarde heeft betrekking op het gevaar voor de samenleving. U werd bij uw onderhoud omstandig gevraagd waarom u vindt dat u het vluchtelingenstatuut moet behouden en u aldus geen werkelijk, actueel en voldoende ernstige bedreiging voor de samenleving vormt. U verklaarde in dit verband geen gevaar voor de samenleving te zijn en geen toekomstige veroordeling meer te zullen oplopen. U heeft spijt van de door u gepleegde daden en werkt aan uzelf (CGVS, p. 7-13).

Er kan in uw hoofde echter vastgesteld worden dat er wel degelijk sprake is van een reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving.

Zo kan worden gesteld dat er sprake is van een werkelijke bedreiging gelet op de definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf. Er kan verder gesteld worden dat de criminele feiten, namelijk het telen van cannabis en de import, het vervoer en de verkoop van cocaïne, waarvoor u werd veroordeeld dermate ernstig zijn, dat deze vaststelling an sich voldoende is om vast te stellen dat u een gevaar vormt voor de samenleving.

Verder dient erop te worden gewezen dat u door het plegen van inbreuken op de drugswetgeving, ondanks uw persoonlijke angst voor drugs en ondanks uw besef dat drugs voor uw persoonlijke gezondheid niet goed zijn waardoor u persoonlijk nooit drugs uitgeprobeerd heeft (CGVS, p. 8-9), blijkt geeft van een criminele ingesteldheid dat u zich laat leiden door gemakkelijk geldgewin en zonder meer voorbijgaat aan het bijzonder groot gevaar dat drugs met zich meebrengen voor de volksgezondheid en de maatschappij in het algemeen. Zo kan ook hier opnieuw in herinnering worden gebracht dat het verhandelen van drugs de verslaving van anderen in stand houdt en dat dit ernstige schade toebrengt aan de fysieke en psychische gezondheid van de gebruikers. Druggebruik brengt daarenboven ook een enorme maatschappelijke kost met zich mee: drugsverslaafden dienen behandeld te worden, verliezen hun werk, raken in de financiële problemen en worden mogelijk tot criminaliteit verleid om hun drugsverslaving te financieren. Hiernaar wordt in het kader van uw eerste veroordeling voorafgaand aan uw veroordeling door de correctionele rechtbank van Brussel ook verwezen (CGVS, p. 12; vonnis Dendermonde, p. 38; arrest Gent, p. 16).

De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd ook reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet

op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, *Dalia t. Frankrijk*, EHRM 30 november 1999, *Baghli t. Frankrijk*; EHRM 11 juli 2002, *Amrollahi t. Denemarken*; EHRM 10 juli 2003, *Benhebba t. Frankrijk*). Ook het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip “ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid” valt (cf. conclusie in HvJ 23 november 2010, C-145/09, *Land BadenWürttemberg tegen Panagiotis Tsakouridis*). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende:

“46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten.

47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26 oktober 1982, *Wolf*, 221/81, *Jurispr.* blz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest *Aoulmi tegen Frankrijk* van 17 januari 2006, § 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan.

54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19 januari 1999, *Calfa*, C-348/96, *Jurispr.* blz. I-11, punt 22, en arrest *Orfanopoulos en Oliveri*, reeds aangehaald, punt 67).” (RvV, nr. 181 022 van 20 januari 2017).

Er kan daarnaast gewezen worden op uw herhaalde veroordelingen en de lange incriminatie-duur. Op 12 oktober 2021 werd u door de correctionele rechtbank van Dendermonde tot een gevangenisstraf veroordeeld voor de teelt van verdovende middelen te Dendermonde in de periode van 1 juni 2019 tot 24 juni 2020 en te Sint-Truiden in de periode van 1 juli 2019 tot 1 augustus 2020. De rechtbank kende u uitstel toe voor de hele hoofdgevangenisstraf (behoudens de reeds ondergane voorhechtenis), waarbij de rechtbank hoopte dat de gedachte dat dit uitstel zou kunnen worden herroepen wanneer u nieuwe feiten zou plegen preventief zou werken. U herinnerde zich dat de Dendermondse rechter u erop gewezen had dat drugs de samenleving schade toebrengen (CGVS, p. 12). Het vonnis van de rechtbank van Dendermonde werd op 22 november 2022 voor wat u betreft integraal bevestigd door het hof van beroep van Gent. Deze veroordeling belette u echter niet om nieuwe feiten te plegen, integendeel. Op 22 februari 2024 werd u opnieuw veroordeeld, dit keer door de correctionele rechtbank van Brussel, voor drugsfeiten die u pleegde tussen 2 januari 2021, i.e. nauwelijks twee dagen na uw vrijlating uit de gevangenis van Dendermonde op 31 december 2020 (vonnis Brussel, p. 42), en 14 december 2022. U werd bijgevolg reeds twee keer veroordeeld voor bijzonder ernstige drugsfeiten die u jarenlang, ondanks een eerdere veroordeling waarbij u de gunst van uitstel werd verleend en ondanks een detentieperiode in de gevangenis, bleef plegen. Met uw blote beweringen dat er in de toekomst geen veroordeling meer zal volgen (CGVS, p. 11; p. 13) gaat u bijgevolg volledig voorbij aan de kans die u in het verleden heeft gekregen om uw crimineel gedrag stop te zetten maar die u manifest niet heeft gegrepen.

Met betrekking tot uw spijt en schuldinzicht kunnen voorts de volgende opmerkingen gemaakt worden.

U beweerde ten overstaan van het Commissariaat-generaal weliswaar verschillende keren spijt te hebben van de fouten die u heeft gemaakt (CGVS, p. 7-8; p. 12; zie ook schrijven advocaat d.d. 5 mei 2025). Deze spijt kon u echter moeilijk concretiseren. Gevraagd waarvan u spijt had, antwoordde u immers enkel vaagweg spijt te hebben ‘van alles wat u gedaan had’. Na erop gewezen te zijn dat dit toch wel een vaag antwoord was, bleek u voornamelijk spijt te hebben van de negatieve invloed van uw slechte entourage op u waardoor u uiteindelijk in de gevangenis terecht was gekomen. Gevraagd wie die ‘slechte entourage’ was, verwees u naar uw voormalige schoonbroer I.K. (...) – u dacht dat hij deel van de familie uitmaakte maar beseft nu dat hij jullie gewoon gebruikte – en naar K.X. (...). U merkte in dit verband op dat uw zwakte erin bestaat gemakkelijk mensen te geloven en vertrouwen te geven. Erop gewezen dat u samen met verschillende familieleden (onder wie uw broers en uw zus) werd veroordeeld, meende u dat uw broers u niet op het slechte pad zouden brengen (CGVS, p. 7-8; p. 10-11). Door de verantwoordelijkheid voor uw daden in de schoenen te schuiven van de twee personen die uw slechte entourage zouden uitmaken gaat u echter compleet voorbij aan uw definitieve veroordeling door de correctionele rechtbank van Brussel waaruit blijkt dat u (samen met uw broers S. (...) en I. (...) en uw zus I. (...)) onder meer veroordeeld werd voor de deelname aan de besluitvorming van de criminele vereniging waartoe u behoorde. Door het minimaliseren van uw eigen verantwoordelijkheid voor de door u gestelde daden kan u uiteraard geen oprechte spijt noch schuldinzicht aantonen. Bovendien kan, gelet op uw verklaring dat u gemakkelijk vertrouwen geeft aan

mensen met slechte intenties hoegenaamd niet uitgesloten worden dat u in de toekomst opnieuw mensen ontmoet die slechte intenties hebben en aan wie u uw vertrouwen en uw medewerking verleent.

Ofschoon u ten overstaan van het Commissariaat-generaal erkende de feiten waarvoor u veroordeeld werd te hebben gepleegd (CGVS, p. 9), blijkt uit de verschillende vonnissen dat u ten overstaan van de rechercheurs of de rechter uw bijdrage bij diezelfde feiten hetzij ontkend hetzij extreem geminimaliseerd heeft. Hieruit kan dan ook moeilijk spijt en schuldinzicht afgeleid worden:

- Uit het vonnis van de correctionele rechtbank van Dendermonde blijkt dat uw verklaringen als zou u uw auto aan K.K. (...) uitgeleend hebben (die die dan gebruikte voor zijn drugsactiviteiten) – deze uitleg hield u ten overstaan van het Commissariaat-generaal vol (CGVS, p. 9) – totaal ongeloofwaardig waren (vonnis Dendermonde, p. 34). De rechter in beroep had het dan ook over uw totale onverschilligheid ten aanzien van de gevolgen van de door u gepleegde bewezen drugs misdrijven voor de maatschappij in het algemeen en voor de gebruikers in het bijzonder (arrest Gent, p. 16).

- Uit het vonnis van de correctionele rechtbank van Brussel blijkt dat u aanvankelijk elke deelname aan de cannabisplantages en de verkoop van cocaïne betwistte. Ook tijdens uw verhoren op 5 april 2023 en 8 mei 2023 bleef u ontkennen. U gaf hoogstens toe dat een kompaan u foto's van cannabisplanten had toegestuurd zonder dat u wist waarom hij dit deed en erkende dat u hem raad had gegeven over cannabisplanten zonder dat u actief aan de cannabisplantages had deelgenomen. Tijdens de zitting erkende u uw neef bij de cannabisplantage geholpen te hebben door voedsel en medicatie te brengen, maar ontkende u drugs te hebben vervoerd of verkocht (vonnis Brussel, p. 34-35). U ontkende ten slotte deelgenomen te hebben aan het beslissingsproces van de criminele organisatie waarvan u deel uitmaakte (vonnis Brussel, p. 41). Uw bewering dat u de feiten waarvoor u door de correctionele rechtbank van Brussel heeft aanvaard (CGVS, p. 11) klopt dus niet.

De vaststelling dat u enerzijds voor de rechter altijd uw betrokkenheid bij de feiten betwistte of erg minimaliseerde, maar dat u anderzijds ten overstaan van het Commissariaat-generaal, dat uw vluchtelingenstatus herevalueert na uw definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf, uw betrokkenheid hierbij erkent en uw spijt hierover uit, doet sterk vermoeden dat u de inhoud van uw verklaringen aanpast in functie van uw gesprekspartner en in functie van het resultaat dat u wenst te bekomen. Dat u stevast de door u gepleegde feiten voor de rechter ontkend of geminimaliseerd heeft, ofschoon u die volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal wel degelijk heeft gepleegd, tast de oprechtheid van uw beweringen inzake uw schuldinzicht dan ook opnieuw ernstig aan.

Tot slot onderstreept het Commissariaat-generaal dat uit de verschillende vonnissen blijkt dat uw handelen ingegeven was door financieel gewin (vonnis Dendermonde, p. 36; p. 38; vonnis Brussel, p. 71). Aangezien hierboven reeds is gebleken dat u, die momenteel ongeveer 43000 euro schulden heeft (CGVS, p. 5), al twee keer voor drugsdelicten werd veroordeeld, kan het risico op het plegen van nieuwe strafbare feiten, indien u in de toekomst financiële problemen heeft, derhalve hoegenaamd niet uitgesloten worden.

Aangezien u recidivist bent, aangezien de oprechtheid van uw beweerde spijt en schuldinzicht niet overtuigend overkomt en aangezien hoegenaamd niet uitgesloten kan worden dat uw financiële moeilijkheden en uw zelfverklaarde zwakte, met name dat u gemakkelijk uw vertrouwen en medewerking verleent aan mensen die niet noodzakelijk goede intenties hebben met de samenleving, ervoor zorgen dat u in de toekomst opnieuw in een slechte entourage terechtkomt, bestaat er dus een groot gevaar dat u in de toekomst opnieuw soortgelijke misdrijven gaat plegen. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren, waardoor er ontegensprekelijk een actueel, reëel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving kan worden vastgesteld. Het feit dat u zich momenteel nog in detentie bevindt, beaamt verder deze stelling.

Uit uw verklaringen blijkt weliswaar nog dat u zich tijdens uw detentie goed gedraagt: u had nog nooit sancties en verblijft dan ook in een autonome eenheid van elf geselecteerde gevangenen wiens celdeuren open zijn van 7.00 uur tot 20.30 uur, u werkt in de gevangenskantine en het gevangenisatelier en speelt in de theatergroep (CGVS, p. 4-6; zie ook schrijven advocaat d.d. 5 mei 2025). Hierbij dient evenwel opgemerkt te worden dat u vooralsnog nooit een uitgangsvergunning of penitentiair verlof gekregen heeft al ging u er ten tijde van uw persoonlijk onderhoud wel van uit dat u begin mei 2025 een uitzonderlijke uitgangsvergunning zou krijgen om op medisch onderzoek te gaan. Er werden nog geen beslissingen genomen inzake toekomstige verlopen, elektronische enkelband of vervroegde vrijlating (CGVS, p. 5-6; p. 9). Hoe dan ook doet uw gedrag in de gevangenis naar mening van het Commissariaat-generaal niets af aan het feit dat u definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf. Dat u zich in de gevangenis correct lijkt te gedragen – een periode waarin u onder een strenge overheidscontrole staat –, houdt niet automatisch in dat u, eens uw detentie afloopt, dergelijk gedrag zal blijven volhouden, zeker omdat hierboven al gebleken is dat u, nadat u eerder al eens tot 31 december 2020 opgesloten was, zie supra, na uw vrijlating onmiddellijk de draad van uw criminele activiteiten terug heeft opgenomen.

Nadat is vastgesteld dat u aan de twee cumulatieve voorwaarden om tot intrekking van de vluchtelingenstatus te kunnen overgaan, voldoet, moet ten slotte het evenredigheidsbeginsel in acht worden genomen. Dit impliceert dat de bedreiging die u vormt voor de samenleving moeten worden afgewogen tegen die rechten die gewaarborgd worden aan personen die over de hoedanigheid van vluchteling beschikken.

Het Commissariaat-generaal merkt in dit verband op dat u nog steeds beschikt over de hoedanigheid van vluchteling en bijgevolg nog steeds beschikt over een aantal rechten zoals bepaald in artikel 14, lid 6 van de

Richtlijn 2001/95/EU dd. 13 december 2011. Deze rechten zijn in het Belgische rechtssysteem gegarandeerd omdat ze gelden voor alle personen en vreemdelingen zowel in regelmatig of onregelmatig verblijf. Ook het nonrefoulement beginsel is op u van toepassing, zoals blijkt uit het negatief terugkeeradvies in deze beslissing en gelet op artikel 20 Vreemdelingenwet.

Bovendien is de Minister of zijn gemachtigde geenszins verplicht om een einde te stellen aan het verblijf om redenen van openbare orde zoals bepaald in artikel 21 van de Vreemdelingenwet. Een beslissing tot einde verblijf is enkel gebaseerd op het gedrag van de betrokkene en niet op economische gronden cf. artikel 23 Vreemdelingenwet. Er wordt hierbij ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.

Een einde van uw verblijfsrecht is bijgevolg louter hypothetisch. Uw verwijzing naar uw relatie met S.L. (...), die u samen met uw moeder in de gevangenis komt bezoeken en met wie u een gezin wil stichten en een nieuw hoofdstuk in uw leven wil schrijven, uw verwijzing naar uw familiebanden in België, waar u in een internationale en Belgische entourage opgroeide, waar u in het verleden onderwijs heeft genoten en waar u heeft gewerkt – hiernaar verwees uw advocaat ook in zijn schrijven d.d. 5 mei 2025 en in dit verband legde u documentatie neer over uw schoolgang en uw professionele activiteiten in België – en uw verwijzing naar de medische zorgen die u nodig heeft hetgeen ook uit de door u neergelegde medische stukken blijkt, zijn dus niet dienstig (CGVS, p. 3-4; p. 7; p. 11; p. 13). Het CGVS herhaalt dat huidige bestreden beslissing geenszins tot gevolg heeft dat verzoekers verblijfsrecht wordt beëindigd, zodat hij verder met zijn vriendin, moeder en andere familieleden op regelmatige wijze op het Belgische grondgebied kan verblijven.

Gelet op deze vaststellingen en het ontbreken van elementen die hier een ander licht kunnen op werpen, is de intrekking van uw vluchtelingenstatus een redelijke maatregel gezien het gevaar u vormt voor de Belgische samenleving.

Uw verwijzing naar uw vrees bij terugkeer naar Albanië (CGVS, p. 7; p. 12-13), werpt geen ander licht op de redenen waarom uw vluchtelingenstatus wordt ingetrokken, i.e. de vaststelling dat u een gevaar bent voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld werd in België voor een bijzonder ernstig misdrijf. Uw verklaringen hierover worden wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het grondgebied.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Dat u sinds 2013 in België woont, dat u hier school heeft gelopen, dat u hier heeft gewerkt en dat u na uw vrijlating uw werk kan hervatten, dat u een relatie heeft en dat u medische problemen heeft, zoals aangetoond door uw documenten, zijn elementen die in deze beslissing niet ter discussie staan, maar die geen afbreuk doen aan de vaststelling dat u een actueel, reëel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving vormt.

Betreffende de opmerking van uw advocaat dat het arrest van het hof van beroep van Gent niet werd bezorgd, waardoor zijn cliënt, u dus, zich hierover volgens hem tijdens het persoonlijk onderhoud niet wilde uitspreken (zie brief advocaat d.d. 5 mei 2025), erkent het Commissariaat-generaal dat het bewuste arrest inderdaad door een administratieve vergissing niet aan uw advocaat werd bezorgd. Echter, er dient op gewezen te worden dat in uw oproeping wel degelijk duidelijk werd vermeld dat de intrekking van uw vluchtelingenstatus werd overwogen omwille van een nieuw element waaruit blijkt dat u strafrechtelijk veroordeeld werd. Dergelijke omschrijving moet volstaan, temeer daar u in alle redelijkheid heel goed op de hoogte moet zijn van uw veroordeling door het hof van beroep van Gent. U erkende op het einde van het persoonlijk onderhoud bovendien alle redenen meegedeeld te hebben waarom u wilde dat uw status (ondanks uw definitieve veroordelingen) behouden blijft (CGVS, p. 13).

Wanneer het CGVS van oordeel is dat de vluchtelingenstatus moet ingetrokken worden omdat de verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Albanië. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u noch direct noch indirect naar Albanië mag worden teruggeleid.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een:

“Appreciatiefout en schending van:

· artikel 14, lid 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatie-richtlijn);

· artikelen 48 tot 48/7 en 55/3/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna, "VW");
· het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt."

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een overzicht van de aangevoerde bepalingen en beginselen. Hij ontkent voorts dat hij een bijzonder ernstig misdrijf zou hebben gepleegd in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoeker wijst op de UNHCR guidelines en geeft aan:

"De feiten die aan verzoeker verweten worden vormen geen bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1 Vw, noch in de zin van artikel 14 van de Richtlijn Kwalificatie (2011/95) en kunnen dus de beslissing niet rechtvaardigen."

Verzoeker doet een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de wijze waarop het begrip 'definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf' volgens rechtspraak van het HvJ moet worden beoordeeld.

Met betrekking tot de aard van het gepleegde misdrijf, doet verzoeker vervolgens gelden:

"Het CGVS beperkt zich hier tot het kopiëren en plakken van de bewoordingen van het vonnis."

Hoewel de verzoeker de schadelijke gevolgen van cannabis voor de volksgezondheid niet betwist, wil hij toch benadrukken dat het volgens het Belgische recht niet om een van de ernstigste misdrijven gaat (zoals moord, ontvoering, verkrachting, enz.)."

Verzoeker geeft aan dat niet enkel misdrijven bijzonder ernstige feiten uitmaken en wijst op een aantal arresten die in het verleden werden gevelde door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Aangaande de strafmaat, stelt verzoeker:

"De door de rechtbank opgelegde straf is een gevangenisstraf van 6 jaar, wat zeker niet een van de zwaarste straffen is."

Uit het vonnis van de correctionele rechtbank van Brussel van 22 februari 2024 blijkt dat de rechtbank niet alleen rekening heeft gehouden met de "ernst" van de feiten, maar ook met "de hardnekkigheid in de criminaliteit":

(...)

Het is dus niet (alleen) de ernst van de feiten die de zwaarte van de straf verklaart.

Echter, het CGVS kan zijn beslissing alleen baseren op specifieke feiten, en niet op een opeenstapeling van feiten (HvJ, C-402/22, 839: "met dien verstande dat deze mate van ernst niet kan worden bereikt door een cumulatie van afzonderlijke strafbare feiten die op zichzelf geen bijzonder ernstig misdrijf vormen").

Het CGVS kon dus niet zomaar op basis van de zwaarte van de straf concluderen dat de ten laste gelegde feiten noodzakelijkerwijs bijzonder ernstig waren.

Uit het bovenstaande blijkt dat de verzoeker geen misdrijf heeft gepleegd dat ernstig genoeg is om zijn vluchtelingenstatus in te trekken, in de zin van artikelen 55/3/1 VW en 14 van de Kwalificatie Richtlijn.

De feiten die verzoeker heeft gepleegd zijn, op zich, geen "bijzonder ernstig misdrijf" in de zin van de toepasselijke bepaling, en verwerende partij heeft niet passend rekening gehouden met alle elementen van het geval."

Verzoeker stelt verder dat hij geen gevaar vormt voor de samenleving. In dit kader voert hij aan:

"Ten eerste, schendt het CGVS de artikelen 55/3/1 VW en 14 van de Kwalificatie RL daar het stelt dat "er is sprake van een werkelijke bedreiging gelet op de definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf" en "er kan gesteld worden dat de criminele feiten waarvoor verzoeker veroordeeld werd dermate ernstig zijn dat deze verstelling an sich voldoende is om vast te stellen dat hij een gevaar vormt voor de samenleving".

Het HvJ (C-8/22) heeft heel duidelijk geoordeeld dat de omstandigheid dat verzoeker definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf niet volstaat om aan te tonen dat hij een gevaar vormt voor de samenleving.

De motivering van de bestreden beslissing is dus in strijd met de jurisprudentie van het Hof van Justitie en bijgevolg onwettig."

Voorts geeft verzoeker aan:

"Ten tweede, heeft verzoeker de omstandigheden waarin de feiten zijn gepleegd toegelicht (bijzonder jong, onder invloed van kwaadwillenden). Hij heeft ook duidelijk spijt betuigd voor de feiten waarvoor hij is veroordeeld, waarvan hij de ernst niet minimaliseert. Hij benadrukte ook alle inspanningen die hij zich heeft getroost om weer op het rechte pad te komen (theater en werk in de gevangenis, nieuwe projecten met zijn

verloofde, de boetes betaalt waartoe hij is veroordeeld), zijn voorbeeldig gedrag in de gevangenis en zijn wil om na zijn vrijlating een opleiding te volgen en weer aan het werk te gaan.”

Verzoeker vestigt de nadruk op de door hem neergelegde documenten, stelt dat verweerder deze niet naar behoren heeft geanalyseerd en betoogt dat de bestreden beslissing niet voldoende gemotiveerd is.

“In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, moest er wel degelijk rekening worden gehouden met deze elementen, aangezien ze de voorbeeldige integratie van de verzoeker, zijn positieve gedrag in de gevangenis en zijn vooruitzichten bij zijn vrijlating aantonen. Deze elementen zijn van cruciaal belang om de “gevaar” te beoordelen die hem ten onrechte wordt aangerekend.

Daarenboven, hoewel de verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud alleen maar zijn spijt heeft betuigd en zijn bereidheid heeft uitgesproken om in de toekomst het rechte pad te volgen (NPO, p.7-8 en12), is het moeilijk te begrijpen dat het CGVS hem niet geloofwaardig acht.

Het CGVS baseert zich op het feit dat de verzoeker de feiten in eerste instantie voor de gerechtelijke en strafrechtelijke instanties heeft betwist.

Het zijn echter juist de tijd in de gevangenis en de talrijke sociaal-psychologische begeleidingen die hem tot dit besef hebben gebracht.

Terwijl alle penitentiaire medewerkers positief en enthousiast zijn, is het onbegrijpelijk waarop het CGVS zich baseert om te betwisten dat de strafrechtelijke procedure en de gevangenisstraf van de verzoeker het gewenste effect zouden hebben gehad.

Verwerende partij oordeelt bovendien dat verzoekers “handelen ingegeven was door financieel gewin” waardoor “het risico op het plegen van nieuwe strafbare feiten, indien [hij] in de toekomst financiële problemen heeft, derhalve hoegenaamd niet uitgesloten [kan] worden”. Hier ook berust verwerende partij zich op stereotyperende vooroordelen die geen rekening houden met de actuele situatie van verzoekende partij maar die eenvoudigweg van feiten gepleegd 3 jaren geleden een actuele bedreiging afleiden.

Verzoeker heeft op 21.11.2023 een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd ondertekend, en sindsdien tot zijn opsluiting gewerkt. Zijn arbeidsovereenkomst werd in onderling overleg opgeschort, zodat de verzoeker bij zijn vrijlating uit de gevangenis zijn baan kan hervatten. Deze elementen worden niet betwist door het CGVS.

De actualiteit van de bedreiging is “verondersteld” en “hypothetisch”, omdat het alleen wordt afgeleid uit veroordelingen uit het verleden.

Verwerende partij heeft het over “sterk vermoeden”, “mogelijkheden” en een “risico die niet uitgesloten kan worden”.

De motivering van de bestreden beslissing is onvoldoende in het licht van artikel 55/3/1 Vw, artikel 14, §4, b) van de Kwalificatierichtlijn en in de licht van de rechtspraak van het HvJ.

Verwerende partij overweeg helemaal niet de actualiteit van de bedreiging dat verzoekende partij zou vormen maar beperkt zich tot de feiten waarvoor hij veroordeeld werd en de motivering van het vonnis van de correctionele rechtbank van Brussel om daaruit hypothesen af te leiden.

Er zij aan herinnerd dat het wettelijk kader voorschrijft dat met deze elementen rekening moet worden gehouden en dat een ernstige bedreiging moet worden aangetoond — quod non in casu.”

Verzoeker verwijst inzake de toepassing van artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet, dat een omzetting vormt van artikel 14, vierde lid, b) van Richtlijn 2011/95/EU, naar en doet een uiteenzetting aan de hand van rechtspraak van het HvJ. Aan de hand hiervan stelt hij:

“Hieruit blijkt dat de analyse van het CGVS over het gevaar dat verzoeker zou vormen voor de samenleving, ontoereikend is.”

Verzoeker voert voorts aan dat de analyse van het evenredigheidsbeginsel, zoals gevoerd door verweerder, niet in overeenstemming is met de wet. Verzoeker doet gelden:

“Het CGVS houdt geen rekening met de rechtelijke gevolgen van de beslissing tot intrekking van de status, die o.a. de intrekking van het recht op verblijf met zich meebrengt (alsook het recht om te werken), en voert geen afdoende analyse mbt het “nagaan of het mogelijk is om andere maatregelen vast te stellen die de aan vluchtelingen gewaarborgde rechten en de grondrechten minder aantasten, maar even doeltreffend zijn om de bescherming van de samenleving van de lidstaat waar de betrokken”.

Verzoeker wijst op rechtspraak van het HvJ en betoogt:

“Het CGVS kan zich dus niet verschuilen achter de bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken om al dan niet het verblijfsrecht van de verzoeker in te trekken, om zich te onttrekken aan de verplichting om de nodige elementen in overweging te nemen, o.a. de gevolgen van de beslissing tot intrekking van de status op verzoekers’ recht op verblijf in België.

Het CGVS moest rekening houden met de privé-, sociale en familiale banden op het Belgische grondgebied en de gevolgen van een dergelijke beslissing voor zijn grondrechten.

Bovendien moet het CGVS, aangezien het erkent dat de betrokkene niet kan worden uitgezet, aantonen dat de intrekking van de status en dus van het verblijf een maatregel is die nuttig is voor het nastreven van een legitiem doel: er is geen enkele doelstelling, aangezien de verzoeker niet kan terugkeren naar Albanië, waar zijn leven in gevaar is, en gedoemd zou zijn om zonder verblijfsrecht in België te leven, waardoor hij niet in zijn levensonderhoud zou kunnen voorzien, zijn re-integratie niet zou kunnen voortzetten, geen bijdrage zou kunnen leveren aan de samenleving,... wat duidelijk niet in het algemeen belang is. Door na te laten de

vereiste analyse uit te voeren en zijn standpunt in dit verband onvoldoende te motiveren, begaat het CGVS een ernstige fout die niet door uw Raad kan worden hersteld.

Ten slotte dient benadrukt te worden dat het CGVS de nodige analyse niet heeft gevoerd daar uit niets blijkt dat het CGVS is "nagegaan of het mogelijk is om andere maatregelen vast te stellen die de aan vluchtelingen gewaarborgde rechten en de grondrechten minder aantasten, maar even doeltreffend zijn om de bescherming van de samenleving van de lidstaat te waarborgen".

De genomen strafrechtelijke maatregelen zijn ruimschoots voldoende om het risico te beperken (detentie in een autonome eenheid van elf geselecteerde gevangenen wiens celdeuren open zijn van 7.00 uur tot 20.30 uur, vooruitzicht op verlof of zelfs elektronisch toezicht, psychosociale begeleiding (theater) en werk in de gevangenis, enz); het bewijs hiervan is dat de verzoeker zich zonder problemen re-integreert en sinds 2022 niet meer in aanraking is gekomen met justitie. De rapporten van de begeleiders in de gevangenis zijn allemaal positief, de verzoeker neemt actief deel aan een theatergroep, hij werkt in de gevangenis, heeft een arbeidsovereenkomst en is zich terdege bewust van de schade die hij heeft aangericht en heeft spijt van zijn daden.

De motivering van de beslissing in dit verband is niet afdoende, en ontoereikend.

De beslissing dient vernietigd te worden."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"Deze verzoekschrift ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Bijgevolg,

De bestreden beslissing te hervormen en oordelen dat zijn haar vluchtelingenstatus behoudt;

In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen".

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

"3. Oproeping persoonlijk onderhoud CGVS;

4. Email van verzoekers raadsman, 31.03.2025;

5. Email CGVS met administratief dossier;

6. Email verzoekers raadsman, 07.04.2025;

7. Email CGVS, 07.04.2025;

8. Email CGVS, 10.04.2025."

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stukken 8 en 10).

Het betreft een attest van psychologische begeleiding, een aantal medische documenten waaruit blijkt dat hij omwille van zijn ernstige gezondheidsproblemen nauw medisch wordt opgevolgd, documenten van een vzw waaruit blijkt dat verzoeker het voorwerp uitmaakt van een nauwe begeleiding in het kader van zijn zoektocht naar werk en opleiding, een bewijs dat verzoeker geslaagd is voor zijn praktisch rijexamen en documenten van de bvba A.C. waaruit blijkt dat de arbeidsovereenkomst van verzoeker nog steeds geschorst is en dat verzoekers voormalige werkgever zich ertoe verbindt verzoeker opnieuw in dienst te nemen van zodra verzoekers situatie zulks toelaat.

Al deze elementen zijn volgens verzoeker bedoeld om de aan hem toegeschreven dreiging te relativeren. Hij wordt psychologisch opgevolgd met het oog op zijn socioprofessionele re-integratie, heeft zijn rijbewijs behaald en wordt door zijn voormalige werkgever verwacht om zijn functie opnieuw op te nemen.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige procedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Dient, waar verzoeker zich beroept op de schending van artikel 14.4, b) van Richtlijn 2011/95/EU, vooreerst te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van Richtlijn 2011/95/EU verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013.

Voormeld artikel van Richtlijn 2011/95/EU werd omgezet in Belgisch recht in artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan verzoeker zich te dezen niet dienstig en rechtstreeks beroepen op de

schending van artikel 14.4, b) van Richtlijn 2011/95/EU. Met de inhoud en de toepassing van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet wordt in hetgeen volgt rekening gehouden.

4.2. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen “de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.”

Inzake de toepassing van deze bepaling, wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Er moet een link bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

Een bijzonder ernstig misdrijf is een misdrijf dat gezien de specifieke kenmerken ervan van uitzonderlijke ernst is, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde het meest aantasten. Er moet hierbij rekening worden gehouden met de (1) op het misdrijf gestelde straf en de daadwerkelijk daarvoor opgelegde straf; (2) de aard van het misdrijf; (3) eventuele verzwarende of verzachtende omstandigheden; (4) de vraag of het misdrijf opzettelijk is gepleegd; (5) de aard en omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade; (6) de voor de bestraffing van het misdrijf gevolgde procedure.”

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Wat de aard van het misdrijf betreft, blijkt uit het vonnis van de correctionele rechtbank van Brussel dat u als dader of mededader tussen 26 mei 2022 en 14 december 2022 minstens 1168 cannabisplanten te Ukkel, minstens 1584 cannabisplanten te Bever (Biéville) en een onbepaalde hoeveelheid cannabisplanten in Boussu geteeld heeft en dat u in die periode te Ukkel en te Bever een onbepaald aantal kilowattuur heeft gestolen. Verder heeft u in de periode tussen 2 januari 2021 en 14 december 2022 meerdere keren onbepaalde hoeveelheden cocaïne en cannabis geïmporteerd, was u in het bezit van onbepaalde hoeveelheden cannabis en cocaïne die bestemd waren voor de verkoop, heeft u onbepaalde hoeveelheden cocaïne en cannabis verkocht, heeft u op verschillende ogenblikken, op onbepaalde data, identiteitsdocumenten geheel of gedeeltelijk nagemaakt of liet u ze namaken, heeft u huurcontracten onder een valse identiteit ondertekend of liet u ze ondertekenen met de bedoeling zich te onttrekken aan controles door politie en justitie en nam u deel aan de besluitvorming van een criminele organisatie. Gelet op het bovenstaande werd u dan ook schuldig bevonden voor de teelt van verdovende middelen met verzwarende omstandigheden; voor de import, export en transport van producten zonder autorisatie met verzwarende omstandigheden; voor het bezit, verwerving, transport van producten zonder toestemming (behalve cannabis voor eigen gebruik) met verzwarende omstandigheden; voor het verkopen, te koop aanbieden, leveren van middelen zonder toestemming met verzwarende omstandigheden; voor valsheid in geschrifte (van authentieke en openbare documenten); voor valsheid in commerciële en bankgeschriften; voor deelname aan de besluitvorming van een criminele organisatie; en voor gewone diefstal.

In het vonnis van de correctionele rechtbank van Brussel werden verzwarende omstandigheden weerhouden en in rekening gebracht. Zo wees de rechtbank erop dat u betrokken was bij de besluitvorming van de criminele vereniging waarvan u deel uitmaakte en dat u uw criminele activiteiten zeer geruime tijd bleef aanhouden ondanks een eerdere veroordeling.

Voorts heeft de correctionele rechtbank van Brussel geoordeeld dat is aangetoond dat u zich schuldig gemaakt heeft aan de hierboven opgelijste drugsmisdrijven hetgeen ontegensprekelijk, en mede gelet op bovenstaande door de rechtbank aangehaalde elementen, betekent dat er in uw hoofde sprake was van opzet.

Betreffende de aard en de omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade kan erop worden gewezen dat uit het vonnis blijkt dat u zich heeft ingelaten met de hierboven beschreven illegale activiteiten om extra inkomsten te verwerven. Het hoeft geen betoog dat het verhandelen van drugs de vraagzijde van de verslaving van anderen in stand houdt en dat druggebruik ernstige schade toebrengt aan de fysieke en psychische gezondheid van de gebruikers. Druggebruik brengt daarenboven ook een enorme maatschappelijke kost met zich mee: drugsverslaafden dienen behandeld te worden, verliezen hun werk, raken in de financiële problemen en worden mogelijk tot criminaliteit verleid om hun drugsverslaving te financieren.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de verscheidenheid aan illegale activiteiten die het onderzoek aan het licht heeft gebracht, het nagestreefde doel van illegaal gewin, uw hardnekkigheid om uw crimineel project voort te zetten ondanks de eerdere gerechtelijke waarschuwing die u al had ontvangen, de lange incriminatieperiode en uw persoonlijkheid. De rechtbank oordeelde dat elke deelname aan drugshandel streng gestraft moet worden. Gelet op uw hardleersheid was de correctionele rechtbank van oordeel dat een effectieve gevangenisstraf van zes jaar een passende bestraffing was in overeenstemming met uw aanhoudende delinquente gedrag en dat uitstel

niet aan de orde was (vonnis Brussel, p. 51; p. 71-72). De rechtbank heeft deze gevangenisstraf nog aangevuld met een geldboete van 40.000 euro.

Gelet op deze vaststellingen is ontegensprekelijk aangetoond dat u door de correctionele rechtbank van Brussel definitief bent veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin dat het een misdrijf betreft die de rechtsorde van de samenleving het meest aantast. Dat u van mening bent dat de door u gepleegde misdrijven geen bloedmisdrijven zijn – u heeft bijv. niemand gedood – (CGVS, p. 7), doet aan het bijzonder ernstig karakter van de door u gepleegde misdrijven waarvoor u definitief door de correctionele rechtbank van Brussel veroordeeld bent, geen afbreuk.

Aan de eerste voorwaarde om te kunnen overgaan tot de intrekking van de vluchtelingenstatus is bijgevolg voldaan.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij andermaal opwerpt dat hij geen ernstig misdrijf zoals een “moord, ontvoering, verkrachting, enz.” heeft gepleegd, dient te worden opgemerkt dat verzoeker hiermee de door hem gepleegde feiten geheel ten onrechte tracht te minimaliseren en dat verzoeker hiermee volledig voorbijgaat aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen inzake de door hem gepleegde feiten. Gelet op de aard van de door verzoeker gepleegde feiten, de verzwarende omstandigheden die in hoofde van verzoeker in rekening werden gebracht, de vaststelling dat verzoeker overduidelijk handelde met opzet, de aard en de omvang van de schade die de door verzoeker gepleegde misdrijven met zich brachten en de door de correctionele rechtbank van Brussel aan verzoeker opgelegde effectieve gevangenisstraf en geldboete, dient te worden besloten dat genoegzaam is aangetoond dat verzoeker definitief werd veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf, in die zin dat dit misdrijf de rechtsorde van de samenleving het meest aantast. Door zulks eenvoudigweg te ontkennen, doet verzoeker aan deze conclusie hoegenaamd geen afbreuk.

Met betrekking tot het gevaar dat verzoeker vormt voor de samenleving, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

“De tweede voorwaarde heeft betrekking op het gevaar voor de samenleving. U werd bij uw onderhoud omstandig gevraagd waarom u vindt dat u het vluchtelingenstatuut moet behouden en u aldus geen werkelijk, actueel en voldoende ernstige bedreiging voor de samenleving vormt. U verklaarde in dit verband geen gevaar voor de samenleving te zijn en geen toekomstige veroordeling meer te zullen oplopen. U heeft spijt van de door u gepleegde daden en werkt aan uzelf (CGVS, p. 7-13).

Er kan in uw hoofde echter vastgesteld worden dat er wel degelijk sprake is van een reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving.

Zo (...) dient erop te worden gewezen dat u door het plegen van inbreuken op de drugswetgeving, ondanks uw persoonlijke angst voor drugs en ondanks uw besef dat drugs voor uw persoonlijke gezondheid niet goed zijn waardoor u persoonlijk nooit drugs uitprobeerde heeft (CGVS, p. 8-9), blijk geeft van een criminele ingesteldheid dat u zich laat leiden door gemakkelijk geldgewin en zonder meer voorbijgaat aan het bijzonder groot gevaar dat drugs met zich meebrengen voor de volksgezondheid en de maatschappij in het algemeen. Zo kan ook hier opnieuw in herinnering worden gebracht dat het verhandelen van drugs de verslaving van anderen in stand houdt en dat dit ernstige schade toebrengt aan de fysieke en psychische gezondheid van de gebruikers. Druggebruik brengt daarenboven ook een enorme maatschappelijke kost met zich mee: drugsverslaafden dienen behandeld te worden, verliezen hun werk, raken in de financiële problemen en worden mogelijk tot criminaliteit verleid om hun drugsverslaving te financieren. Hiernaar wordt in het kader van uw eerste veroordeling voorafgaand aan uw veroordeling door de correctionele rechtbank van Brussel ook verwezen (CGVS, p. 12; vonnis Dendermonde, p. 38; arrest Gent, p. 16).

De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd ook reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk). Ook het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip “ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid” valt (cf. conclusie in HvJ 23 november 2010, C-145/09, Land BadenWürttemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende:

“46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten.

47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26 oktober 1982, Wolf, 221/81, Jurispr. blz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17 januari 2006, § 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan.

54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19 januari 1999, Calfa, C-348/96, Jurispr. blz. I-11, punt 22, en arrest Orfanopoulos en Oliveri, reeds aangehaald, punt 67).” (RvV, nr. 181 022 van 20 januari 2017).”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Betreffende het gevaar dat verzoeker vormt voor de samenleving, wordt in de bestreden beslissing voorts geheel terecht gesteld:

“Er kan daarnaast gewezen worden op uw herhaalde veroordelingen en de lange incriminatie-duur. Op 12 oktober 2021 werd u door de correctionele rechtbank van Dendermonde tot een gevangenisstraf veroordeeld voor de teelt van verdovende middelen te Dendermonde in de periode van 1 juni 2019 tot 24 juni 2020 en te Sint-Truiden in de periode van 1 juli 2019 tot 1 augustus 2020. De rechtbank kende u uitstel toe voor de hele hoofdgevangenisstraf (behoudens de reeds ondergane voorhechtenis), waarbij de rechtbank hoopte dat de gedachte dat dit uitstel zou kunnen worden herroepen wanneer u nieuwe feiten zou plegen preventief zou werken. U herinnerde zich dat de Dendermondse rechter u erop gewezen had dat drugs de samenleving schade toebrengen (CGVS, p. 12). Het vonnis van de rechtbank van Dendermonde werd op 22 november 2022 voor wat u betreft integraal bevestigd door het hof van beroep van Gent. Deze veroordeling belette u echter niet om nieuwe feiten te plegen, integendeel. Op 22 februari 2024 werd u opnieuw veroordeeld, dit keer door de correctionele rechtbank van Brussel, voor drugsfeiten die u pleegde tussen 2 januari 2021, i.e. nauwelijks twee dagen na uw vrijlating uit de gevangenis van Dendermonde op 31 december 2020 (vonnis Brussel, p. 42), en 14 december 2022. U werd bijgevolg reeds twee keer veroordeeld voor bijzonder ernstige drugsfeiten die u jarenlang, ondanks een eerdere veroordeling waarbij u de gunst van uitstel werd verleend en ondanks een detentieperiode in de gevangenis, bleef plegen. Met uw blote beweringen dat er in de toekomst geen veroordeling meer zal volgen (CGVS, p. 11; p. 13) gaat u bijgevolg volledig voorbij aan de kans die u in het verleden heeft gekregen om uw crimineel gedrag stop te zetten maar die u manifest niet heeft gegrepen.”

Verzoeker voert ook ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Voorts wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Met betrekking tot uw spijt en schuldinzicht kunnen voorts de volgende opmerkingen gemaakt worden. U beweerde ten overstaan van het Commissariaat-generaal weliswaar verschillende keren spijt te hebben van de fouten die u heeft gemaakt (CGVS, p. 7-8; p. 12; zie ook schrijven advocaat d.d. 5 mei 2025). Deze spijt kon u echter moeilijk concretiseren. Gevraagd waarvan u spijt had, antwoordde u immers enkel vaagweg spijt te hebben ‘van alles wat u gedaan had’. Na erop gewezen te zijn dat dit toch wel een vaag antwoord was, bleek u voornamelijk spijt te hebben van de negatieve invloed van uw slechte entourage op u waardoor u uiteindelijk in de gevangenis terecht was gekomen. Gevraagd wie die ‘slechte entourage’ was, verwees u naar uw voormalige schoonbroer I.K. (...) – u dacht dat hij deel van de familie uitmaakte maar beseft nu dat hij jullie gewoon gebruikte – en naar K.X. (...). U merkte in dit verband op dat uw zwakte erin bestaat gemakkelijk mensen te geloven en vertrouwen te geven. Erop gewezen dat u samen met verschillende familieleden (onder wie uw broers en uw zus) werd veroordeeld, meende u dat uw broers u niet op het slechte pad zouden brengen (CGVS, p. 7-8; p. 10-11). Door de verantwoordelijkheid voor uw daden in de schoenen te schuiven van de twee personen die uw slechte entourage zouden uitmaken gaat u echter compleet voorbij aan uw definitieve veroordeling door de correctionele rechtbank van Brussel waaruit blijkt dat u (samen met uw broers S. (...) en I. (...) en uw zus I. (...)) onder meer veroordeeld werd voor de deelname aan de besluitvorming van de criminele vereniging waartoe u behoorde. Door het minimaliseren van uw eigen verantwoordelijkheid voor de door u gestelde daden kan u uiteraard geen oprechte spijt noch schuldinzicht aantonen. Bovendien kan, gelet op uw verklaring dat u gemakkelijk vertrouwen geeft aan mensen met slechte intenties hoegenaamd niet uitgesloten worden dat u in de toekomst opnieuw mensen ontmoet die slechte intenties hebben en aan wie u uw vertrouwen en uw medewerking verleent.

Ofschoon u ten overstaan van het Commissariaat-generaal erkende de feiten waarvoor u veroordeeld werd te hebben gepleegd (CGVS, p. 9), blijkt uit de verschillende vonnissen dat u ten overstaan van de rechercheurs of de rechter uw bijdrage bij diezelfde feiten hetzij ontkend hetzij extreem geminimaliseerd heeft. Hieruit kan dan ook moeilijk spijt en schuldinzicht afgeleid worden:

- Uit het vonnis van de correctionele rechtbank van Dendermonde blijkt dat uw verklaringen als zou u uw auto aan K.K. (...) uitgeleend hebben (die die dan gebruikte voor zijn drugsactiviteiten) – deze uitleg hield u

ten overstaan van het Commissariaat-generaal vol (CGVS, p. 9) – totaal ongeloofwaardig waren (vonnis Dendermonde, p. 34). De rechter in beroep had het dan ook over uw totale onverschilligheid ten aanzien van de gevolgen van de door u gepleegde bewezen drugsmisdriven voor de maatschappij in het algemeen en voor de gebruikers in het bijzonder (arrest Gent, p. 16).

- Uit het vonnis van de correctionele rechtbank van Brussel blijkt dat u aanvankelijk elke deelname aan de cannabisplantages en de verkoop van cocaïne betwistte. Ook tijdens uw verhoren op 5 april 2023 bleef u ontkennen. U gaf hoogstens toe dat een kompaan u foto's van cannabisplanten had toegestuurd zonder dat u wist waarom hij dit deed en erkende dat u hem raad had gegeven over cannabisplanten zonder dat u actief aan de cannabisplantages had deelgenomen. Tijdens de zitting erkende u uw neef bij de cannabisplantage geholpen te hebben door voedsel en medicatie te brengen, maar ontkende u drugs te hebben vervoerd of verkocht (vonnis Brussel, p. 34-35). U ontkende ten slotte deelgenomen te hebben aan het beslissingsproces van de criminele organisatie waarvan u deel uitmaakte (vonnis Brussel, p. 41). Uw bewering dat u de feiten waarvoor u door de correctionele rechtbank van Brussel heeft aanvaard (CGVS, p. 11) klopt dus niet.

De vaststelling dat u enerzijds voor de rechter altijd uw betrokkenheid bij de feiten betwistte of erg minimaliseerde, maar dat u anderzijds ten overstaan van het Commissariaat-generaal, dat uw vluchtelingenstatus herevalueert na uw definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf, uw betrokkenheid hierbij erkent en uw spijt hierover uit, doet sterk vermoeden dat u de inhoud van uw verklaringen aanpast in functie van uw gesprekspartner en in functie van het resultaat dat u wenst te bekomen. Dat u stevast de door u gepleegde feiten voor de rechter ontkend of geminimaliseerd heeft, ofschoon u die volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal wel degelijk heeft gepleegd, tast de oprechtheid van uw beweringen inzake uw schuldinzicht dan ook opnieuw ernstig aan."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Waar hij de door hem gepleegde feiten tracht te vergoelijken door zijn jeugdige leeftijd, dient immers te worden opgemerkt dat zulks andermaal blijkt geeft van weinig schuldinzicht. Verzoeker was ten tijde van de feiten die door hem werden gepleegd reeds meerderjarig. Bovendien koos hij ervoor om, dit nadat hij op volwassen leeftijd reeds eerder werd veroordeeld voor ernstige, druggerelateerde feiten en nadat hij werd vrijgelaten, zijn criminele activiteiten onmiddellijk te hervatten en hierin jarenlang te persisteren.

Dat verzoeker geen blijkt geeft van het vereiste schuldinzicht, blijkt eveneens duidelijk uit het feit dat hij in het onderhavige verzoekschrift nogmaals zijn eigen rol in de door hem gepleegde feiten tracht te minimaliseren en doordat hij de verantwoordelijkheid daarvan bij derde, "kwaadwillenden" tracht te leggen. Omwille van de reeds in de bestreden beslissing aangehaalde redenen, getuigt dit niet van oprechte spijt en schuldinzicht.

Verzoeker laat de terechte vaststelling verder volledig onverlet dat hij zijn beweerdte spijt nauwelijks bleek te kunnen concretiseren, dat hij, wanneer er werd gevraagd waarvan hij spijt had, verviel in vage bewoordingen en dat hij uiteindelijk voornamelijk spijt bleek te hebben van de beweerdte negatieve invloed van zijn entourage, waardoor hij uiteindelijk in de gevangenis was terechtgekomen.

Voorts kan uit het feit dat verzoeker voor de rechter in zowel Dendermonde als Brussel de door hem gepleegde feiten op extreme wijze trachtte te minimaliseren en zijn bijdrage in deze feiten trachtte te ontkennen maar dat verzoeker bij het CGVS zijn betrokkenheid bij deze feiten wel erkende en zijn spijt betuigde, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, wel degelijk worden afgeleid dat verzoeker er niet voor terugdeinst om de inhoud van zijn verklaringen aan te passen afhankelijk van de overheidsinstantie waarvoor hij verschijnt en naargelang het resultaat dat hij daarbij wenst te behalen. Dat verzoeker de feiten die hij blijkens zijn definitieve veroordeling heeft gepleegd en waarbij hij zijn rol in deze feiten aldus niet langer kon ontkennen bij het CGVS erkende en in dit kader zijn spijt betuigde, getuigt in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt aldus niet van een oprecht en in de gevangenis gewonnen schuldinzicht en kan zijn ingegeven vanuit louter opportunistische redenen. Zo verzoeker werkelijk oprecht spijt en schuldinzicht vertoonde, kon worden verwacht dat hij zulks ook reeds voor de rechter zou hebben gedaan in plaats van zich aldaar te gedragen op de voormelde wijze.

Eveneens wordt in het kader van het voorgaande in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"Tot slot onderstreept het Commissariaat-generaal dat uit de verschillende vonnissen blijkt dat uw handelen ingegeven was door financieel gewin (vonnis Dendermonde, p. 36; p. 38; vonnis Brussel, p. 71). Aangezien hierboven reeds is gebleken dat u, die momenteel ongeveer 43000 euro schulden heeft (CGVS, p. 5), al twee keer voor drugsdelicten werd veroordeeld, kan het risico op het plegen van nieuwe strafbare feiten, indien u in de toekomst financiële problemen heeft, derhalve hoegenaamd niet uitgesloten worden."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker, dit ongeacht en in volle wetenschap van de (mogelijke) gevolgen en vanuit louter winstbejag, gedurende een lange periode bijzonder ernstige feiten heeft gepleegd. Waar verzoeker benadrukt dat deze feiten dateren van enkele jaren geleden en poneert dat daarom geen actuele dreiging uit deze feiten mag worden afgeleid, dient te worden opgemerkt dat zulks bezwaarlijk als argument kan gelden aangezien verzoeker gedurende deze periode het voorwerp uitmaakte van een strafprocedure en geruime tijd in de gevangenis en onder strikte overheidscontrole heeft vertoefd en bijgevolg geen nieuwe feiten kon plegen. Gelet op verzoekers schuldenlast en het feit dat hij er kennelijk niet voor terugdeinst om louter vanuit financieel gewin bijzonder ernstige feiten te plegen, is er *in casu* wel degelijk sprake van een actueel en reëel

risico dat verzoeker vanuit diezelfde louter pecuniaire overwegingen nieuwe feiten zou plegen indien hij in de toekomst financiële problemen zou kennen. Dit geldt nog des te meer daar uit verzoekers verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt dat verzoeker aangaf erg beïnvloedbaar te zijn en daar ook verzoekers entourage zich klaarblijkelijk inlaat met criminele activiteiten.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt aangaande de vraag of verzoeker een gevaar voor de samenleving vormt in de bestreden beslissing geheel terecht geconcludeerd:

“Aangezien u recidivist bent, aangezien de oprechtheid van uw beweerde spijt en schuldinzicht niet overtuigend overkomt en aangezien hoegenaamd niet uitgesloten kan worden dat uw financiële moeilijkheden en uw zelfverklaarde zwakte, met name dat u gemakkelijk uw vertrouwen en medewerking verleent aan mensen die niet noodzakelijk goede intenties hebben met de samenleving, ervoor zorgen dat u in de toekomst opnieuw in een slechte entourage terechtkomt, bestaat er dus een groot gevaar dat u in de toekomst opnieuw soortgelijke misdrijven gaat plegen. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren, waardoor er ontegensprekelijk een actueel, reëel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving kan worden vastgesteld. Het feit dat u zich momenteel nog in detentie bevindt, beaamt verder deze stelling.”

Dat verzoeker zich gedurende zijn detentie goed gedraagt, zoals verzoeker andermaal benadrukt in het voorliggende verzoekschrift, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing immers met recht gemotiveerd:

“Uit uw verklaringen blijkt weliswaar nog dat u zich tijdens uw detentie goed gedraagt: u had nog nooit sancties en verblijft dan ook in een autonome eenheid van elf geselecteerde gevangenen wiens celdeuren open zijn van 7.00 uur tot 20.30 uur, u werkt in de gevangenskantine en het gevangenisatelier en speelt in de theatergroep (CGVS, p. 4-6; zie ook schrijven advocaat d.d. 5 mei 2025). Hierbij dient evenwel opgemerkt te worden dat u vooralsnog nooit een uitgangsvergunning of penitentiair verlof gekregen heeft al ging u er ten tijde van uw persoonlijk onderhoud wel van uit dat u begin mei 2025 een uitzonderlijke uitgangsvergunning zou krijgen om op medisch onderzoek te gaan. Er werden nog geen beslissingen genomen inzake toekomstige verlopen, elektronische enkelband of vervroegde vrijlating (CGVS, p. 5-6; p. 9). Hoe dan ook doet uw gedrag in de gevangenis naar mening van het Commissariaat-generaal niets af aan het feit dat u definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf. Dat u zich in de gevangenis correct lijkt te gedragen – een periode waarin u onder een strenge overheidscontrole staat –, houdt niet automatisch in dat u, eens uw detentie afloopt, dergelijk gedrag zal blijven volhouden, zeker omdat hierboven al gebleken is dat u, nadat u eerder al eens tot 31 december 2020 opgesloten was, zie supra, na uw vrijlating onmiddellijk de draad van uw criminele activiteiten terug heeft opgenomen.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Hij vergenoegt zich er immers toe boudweg te poneren dat de voormelde elementen onvoldoende zouden zijn geanalyseerd en in rekening gebracht. Daarmee doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde, pertinente en terecht vaststellingen dienaangaande.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Nadat is vastgesteld dat u aan de twee cumulatieve voorwaarden om tot intrekking van de vluchtelingenstatus te kunnen overgaan, voldoet, moet ten slotte het evenredigheidsbeginsel in acht worden genomen. Dit impliceert dat de bedreiging die u vormt voor de samenleving moeten worden afgewogen tegen die rechten die gewaarborgd worden aan personen die over de hoedanigheid van vluchteling beschikken.

Het Commissariaat-generaal merkt in dit verband op dat u nog steeds beschikt over de hoedanigheid van vluchteling en bijgevolg nog steeds beschikt over een aantal rechten zoals bepaald in artikel 14, lid 6 van de Richtlijn 2001/95/EU dd. 13 december 2011. Deze rechten zijn in het Belgische rechtssysteem gegarandeerd omdat ze gelden voor alle personen en vreemdelingen zowel in regelmatig of onregelmatig verblijf. Ook het nonrefoulement beginsel is op u van toepassing, zoals blijkt uit het negatief terugkeeradvies in deze beslissing en gelet op artikel 20 Vreemdelingenwet.

Bovendien is de Minister of zijn gemachtigde geenszins verplicht om een einde te stellen aan het verblijf om redenen van openbare orde zoals bepaald in artikel 21 van de Vreemdelingenwet. Een beslissing tot einde verblijf is enkel gebaseerd op het gedrag van de betrokkene en niet op economische gronden cf. artikel 23 Vreemdelingenwet. Er wordt hierbij ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.

Een einde van uw verblijfsrecht is bijgevolg louter hypothetisch. Uw verwijzing naar uw relatie met S.L. (...), die u samen met uw moeder in de gevangenis komt bezoeken en met wie u een gezin wil stichten en een nieuw hoofdstuk in uw leven wil schrijven, uw verwijzing naar uw familiebanden in België, waar u in een internationale en Belgische entourage opgroeide, waar u in het verleden onderwijs heeft genoten en waar u heeft gewerkt – hiernaar verwees uw advocaat ook in zijn schrijven d.d. 5 mei 2025 en in dit verband legde u documentatie neer over uw schoolgang en uw professionele activiteiten in België – en uw verwijzing naar de medische zorgen die u nodig heeft hetgeen ook uit de door u neergelegde medische stukken blijkt, zijn dus niet dienstig (CGVS, p. 3-4; p. 7; p. 11; p. 13). Het CGVS herhaalt dat huidige bestreden beslissing geenszins

tot gevolg heeft dat verzoekers verblijfsrecht wordt beëindigd, zodat hij verder met zijn vriendin, moeder en andere familieleden op regelmatige wijze op het Belgische grondgebied kan verblijven.

Gelet op deze vaststellingen en het ontbreken van elementen die hier een ander licht kunnen op werpen, is de intrekking van uw vluchtelingenstatus een redelijke maatregel gezien het gevaar u vormt voor de Belgische samenleving.

Uw verwijzing naar uw vrees bij terugkeer naar Albanië (CGVS, p. 7; p. 12-13), werpt geen ander licht op de redenen waarom uw vluchtelingenstatus wordt ingetrokken, i.e. de vaststelling dat u een gevaar bent voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld werd in België voor een bijzonder ernstig misdrijf. Uw verklaringen hierover worden wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het grondgebied."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Geheel ten onrechte gaat verzoeker er namelijk vanuit dat de bestreden beslissing "een intrekking van het recht op verblijf met zich brengt (alsook het recht om te werken)". Zoals met recht gemotiveerd wordt in de bestreden beslissing, heeft de bestreden beslissing geenszins tot gevolg dat verzoekers verblijfsrecht wordt beëindigd en kan verzoeker ook na het nemen van deze beslissing op regelmatige wijze verder op het Belgische grondgebied verblijven. Aldus raakt de bestreden beslissing *an sich* noch aan verzoekers verblijfsrecht en voortgezette verblijf in België, noch aan verzoekers sociale en familiale banden in België. Derhalve is verzoekers verwijzing naar zijn vrees ten overstaan van Albanië en naar zijn integratie en netwerk in België te dezen verder niet dienstig en staan deze elementen er geenszins aan in de weg dat verzoekers vluchtelingenstatus wordt ingetrokken omdat verzoeker in België definitief werd veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf en een gevaar vormt voor de samenleving.

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Dat u sinds 2013 in België woont, dat u hier school heeft gelopen, dat u hier heeft gewerkt en dat u na uw vrijlating uw werk kan hervatten, dat u een relatie heeft en dat u medische problemen heeft, zoals aangetoond door uw documenten, zijn elementen die in deze beslissing niet ter discussie staan, maar die geen afbreuk doen aan de vaststelling dat u een actueel, reëel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving vormt.

Betreffende de opmerking van uw advocaat dat het arrest van het hof van beroep van Gent niet werd bezorgd, waardoor zijn cliënt, u dus, zich hierover volgens hem tijdens het persoonlijk onderhoud niet wilde uitspreken (zie brief advocaat d.d. 5 mei 2025), erkent het Commissariaat-generaal dat het bewuste arrest inderdaad door een administratieve vergissing niet aan uw advocaat werd bezorgd. Echter, er dient op gewezen te worden dat in uw oproeping wel degelijk duidelijk werd vermeld dat de intrekking van uw vluchtelingenstatus werd overwogen omwille van een nieuw element waaruit blijkt dat u strafrechtelijk veroordeeld werd. Dergelijke omschrijving moet volstaan, temeer daar u in alle redelijkheid heel goed op de hoogte moet zijn van uw veroordeling door het hof van beroep van Gent. U erkende op het einde van het persoonlijk onderhoud bovendien alle redenen meegedeeld te hebben waarom u wilde dat uw status (ondanks uw definitieve veroordelingen) behouden blijft (CGVS, p. 13)."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg te poneren dat deze documenten onvoldoende werden geanalyseerd of in rekening gebracht, ontkracht verzoeker deze motieven immers op generlei wijze.

Ook de stukken die verzoeker bij het voorliggende verzoekschrift voegt, bevatten geen elementen of gegevens die afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de voormelde vaststellingen.

De stukken die verzoeker neerlegt door middel van zijn aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stukken 8 en 10), zijn evenmin van zulke aard dat deze een ander licht kunnen werpen op het voorgaande. Dat verzoeker op heden psychologisch wordt begeleid met het oog op zijn socioprofessionele re-integratie, zijn rijbewijs behaalde en terug aan de slag zou kunnen bij zijn vorige werkgever, wordt te dezen niet betwist doch doet geen afbreuk aan de hoger gedane vaststellingen en volstaat geenszins om te besluiten dat verzoeker, dit in weerwil van de hoger gedane vaststellingen, niet (langer) als een gevaar voor de samenleving kan en moet worden beschouwd. Gelet op de ernst van de door verzoeker gepleegde feiten, het langdurige karakter van deze activiteiten, verzoekers gebrek aan schuldinzicht en spijt, verzoekers recidivistische gedragingen in het verleden, het feit dat verzoekers criminele gedrag was ingegeven vanuit louter winstbejag, het gegeven dat verzoeker grote schulden heeft, verzoekers zelfverklaarde beïnvloedbaarheid en het feit dat verzoekers entourage zich klaarblijkelijk ook inlaat met criminele activiteiten, kan niet worden aangenomen dat de voormelde elementen naar de toekomst toe ook maar enige garantie bieden inzake verzoekers gedrag. Dit geldt nog des te meer daar verzoekers houding te dezen eenvoudigweg kan zijn ingegeven vanuit opportunistische overwegingen en met het oogmerk om zulks te kunnen aanwenden in het kader van onderhavige procedure.

4.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verweerder in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze *“artikelen 48 tot 48/7 (...) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna, “VW”)* en *“het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt” in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van voormelde bepalingen en beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze uiteengezet.

4.5. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt, zonder dat de Raad hierover *in casu* verder uitspraak doet, dat in de bestreden beslissing nog wordt aangegeven:

“Wanneer het CGVS van oordeel is dat de vluchtelingenstatus moet ingetrokken worden omdat de verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Albanië. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

4.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend vijftientwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT